

Depresija už grotų – Angelai ant ledo

BIG GANG MC
MOTO-GANGS
NATION

Pirmą kartą patekau už grotų 1957 metais. Tada motociklu lėkiau iš vakarėlio Alamidoje atgal į Ouklandą. Buvau pakankamai girtas ir užkliudžiau stovinčią mašiną. Vaikinas, kurio mašiną kliudžiau, pasirodė visai neblogas žmogus. Išėjęs iš namo dar bandė padėti man, bet, savo nelaimei, buvau tiek prisilupęs, kad ėmiau kaltinti jį, kam tas blogai pastatė mašiną ir trukdė man pravažiuoti!

Kitą rytą pabudau kameroje. Praėjus penkiolikai metų, 1972-aisiais, atsidūriau tame pačiame Alamidos apygardos kalėjime. Buvau kaltinamas Agero nužudymu, o su manimi vienoje kameroje sėdėję du vyrukai taip pat buvo kaltinami žmogžudystėmis.

Sėsdavau už grotų dėl daugelio dalykų ir vėl išeidavau į laisvę, bet kalėjimas niekada manęs stipriai nesukrėtė. Bent jau iki tol, kol išklausiau nuosprendį už prekybą narkotikais. Po Agero bylos teismai mane suvalgė be druskos. Teko nuryti karčią pilulę ir susitaikyti su tuo, kad likusį gyvenimą turėsiu praleisti kalėjime. Sunku, bet nieko nėra neįmanoma.

Nuteistas ir išklausęs nuosprendį, buvau perkeltas į Vakavilio pataisos darbų koloniją. Vakavilis vadinamas kalėjimų „paskirstymo centru“, jame yra ir medicininės būklės įvertinimo punktas. Jei esi iš šiaurės Kalifornijos, tai išklausęs nuosprendį patenki pirmiausia būtent į Vakavilį, o ten jau sprendžiama, kur perkelti paskui. Buvau pasiruošęs priimti visus man mestus iššūkius. Laikiau save kietu vyruku. Sėdėti kalėjime dar nėra pats blogiausias dalykas gyvenime. Žmogų galima uždaryti, bet neuždarysi jo minčių. Galėjau galvoti apie ką panorėjęs. Neketinau sėdėti sudėjęs rankas ir verkti pasiilgto motociklo. Be to, niekada nežinai, kas nutiks. Vieną dieną tu už grotų, o kitą dieną jau gali būti laisvas. Mokėjau kautis baikerių baruose, mokėjau apsiginti ir kalėjime.

O paskui atsidūriau Folsomo kalėjime.

Šis kalėjimas vadinamas *sandėliu.* Jei patenki į Folsomą, tai paprastai reiškia, kad turi rimtų problemų. Beveik visi Folsomo kaliniai yra nuteisti ilgam ar net iki gyvos galvos. Labai retai, jei iš viso kada nors taip nutinka, paleidžiami lygtinai. Jei patenki į Folsomą atsėdėjęs tik penkerius arba dešimt metų, labai gali būti, kad perėjai daugybę kalėjimų ir nė joks kitas kalėjimas nenorėjo priimti. Prastą Folsomo reputaciją patvirtina ir tai, kad valstijos kalėjimų vadovybė vadina jį *Paskutine stotimi.* Ir štai tapau nuteistuoju – penkiolika metų turėjau praleisti Kalifornijos kalėjimuose. Devyniasdešimt dienų prastūmiau Vakavilyje. Septyniolika valandų kasdien praleisdavau tarp keturių sienų. Buvau *Hell's Angels* prezidentas, tad nenuostabu, kad manęs laukė ypatingojo režimo Folsomo kalėjimas.

Supratau, kad iki patekdamas į Folsomą iš tiesų nesėdėjau kalėjime. Tik apygardos areštinėje. Apygaros areštinėje būdavau uždarytas kameroje dvidešimt keturias valandas per parą, septynias dienas per savaitę. Kalėjime man pasirodė geriau nei areštinėje. Buvau tarnavęs armijoje, tad kalėjimas pasirodė tik dar viena vieta, kur reikia paklusti taisyklėms ir įsakymams. O štai priklausymas *Hell's Angels* labai apsunkino gyvenimą už grotų. Kalifornijos valstijoje važinėjo galybė baikerių klubų, tad pažinojau beveik šimtą Folsomo kalinių, o vienu metu ten sėdėjo penkiasdešimt ar net septyniasdešimt penki užkietėję baikeriai. Laikydavomės visi būriu. Daugiausia laiko praleisdavau su kitais motociklų baikeriais. Iš visų į Folsomo kalėjimą patekusių vyrų, *Hell's Angels* klubui tepriklausė gal kokie penki ar šeši. Labai gerai buvo šalia jausti to paties klubo vyruko petį. Žinoma, nesmagu, kai už grotų patenka tos pačios brolijos vyrai ir visada ima džiaugsmas, kai jie išeina į laisvę, tačiau išties ge-

Kalėjime negali išlikti neutralus, kilus nesutarimams vis tiek tenka palaikyti kieno nors pusę.

Big Gang MC dėkoja Pauliui ir Gitanai, spaustuvė „Obuolys“, už išskirtines teises naudoti knygos ištraukas.

Hell's Angel (Pragaro angelas)

Sonio Bargerio ir *Hell's Angels* baikerių klubo istorija

Skiriama Big Gang MC 1% nariams „Gangsta Behind Bars“

rai, kai kalėjime turi į ką atsiremti. Susitikdavome kasdien, išskyrus tas dienas, kai vaikščioti būdavo uždrausta. Kartu sėdėjome Fju, Marvinas, Grubis Glenas, Vaitis, na, ir aš. Motociklininkams priklausė ir klubų nariai, ir šiaip mėgėjai. Už grotų tupėjo daugelio klubų nariai: *Satan Slaves, Gypsy Jokers*, galima sakyti, kad kiekvienas klubas, esantis valstijoje, turėjo nors po vieną narį, uždarytą kalėjime. Kalėjime, net ir būdami skirtingų klubų nariai, supratome, kad ne metas nesantaikai. Už grotų priešų klubai neegzistavo.

Rasiniai nesutarimai Folsome nebuvo tokie ryškūs kaip San Kventine ar Soledado kalėjime. Šen ar ten kartais kildavo koks vienas kitas kivirčas, bet, kadangi dauguma čia buvo tūpę ilgam laikui ar net iki gyvos galvos, tai vyrai buvo linkę sutarti geruoju. Stūmėm dieną po dienos ir verčiau žiūrėjome savų reikalų. Vis dėlto grupuotės egzistavo: baltųjų, juodaodžių, meksikiečių ir, pagaliau, baikerių grupės *Aryan Brotherhood, La Familia* ir Juodojo Gorilos šeima. Turėjau draugų visose grupuotėse, deja, kalėjime negali išlikti neutralus, kilus nesutarimams vis tiek tenka palaikyti kieno nors pusę. Kai Kalifornijoje buvo panaikinta mirties bausmė, devyniasdešimt procentų nuteistų šia bausme perkėlė į Folsomą, kur jie gyveno kartu su kitais kaliniais. Tiesą pasakius, žudikai pasirodė visai neblogi vyrai. Kad ir du juodaodžiai vyrukai Plonasis Mirtininkas ir Griausmaburnis. Abu jie buvo visai neblogi bičai, nors Folsome nudėjo kitą kalinį, taip pat juodaodį, buvusį tikriausiai vieną labiausiai pasiutusių kalinių. Tas juočkis buvo dar ir skundikas bei homoseksualas. Spjaudydavo žmonėms į veidą ir juokdamasis į akis sakydavo, kad nieko jam nepadarys, na ir kas, kad jis skundikas. Įkyrėjęs Mirtininkui ir Griausmaburniui ir atidavė galus. Vieną dieną tie patykojo jo tarpduryje su beisbolo lazdomis. Sulaužė jam kelius, o paskui uždaužė negyvai. Praleidęs penkerius metus Folsomo kalėjime, visai nepriešTaravau tam, kad išeisiu be jokių fanfarų. Paskutinė mylia visada sunkiausia... Palikome Folsomą, kur niekada daugiau nebegrįžau. Tarp kalinių egzistuoja prietaras, kad apsilankymas ten, kur sėdėjai už grotų, yra blogas ženklas.

Ir vis tiek, manau, kad tada, kai nebegalėsiu užlipti nei ant motociklo, nei ant mergos, geriau jau eisiu į kalėjimą nei į senelių namus. Kalėjime seni kaliniai gerbiami. Jaunesni perka cigaretes, ledus ir dar klausosi tavo postringavimų. Tai atrodo daug įdomiau, nei žaisti žodžių loto su kitais seniokais. ■

Kai nebegalėsiu užlipti nei ant motociklo, nei ant mergos, geriau jau eisiu į kalėjimą nei į senelių namus.